

saa ved jeg ikke, hvad man forstaaer ved det Udtryk.

Fremdeles staar der, at „til Medhjælp ved Tilsynet med Trafiktjenesten samt med Banetjenesten og Banernes Vedligeholdelse ansættes under Distriktscheferne henholdsvis Trafikinspektører og Baneingeniører“. Der nævnes ikke noget Antal, det er aldeles vilkaarligt, man kan tage saa mange eller saa faa, man finder fornødent. Og længere nede staar der, at der skal antages „en eller flere“ Maskiningeniører, og videre: „Generaldirektøren bestemmer, hvilken Medhjælp der til Stadighed eller i enkelte Tilfælde skal tilstaae de nævnte Trafikinspektører, Baneingeniører“ o. s. v. Det kan jeg endda forstaa. Her siger da Lovforslaget det, som bliver Forholdet, at det er Generaldirektøren, der bestemmer det. Men i mange andre Tilfælde lader man Rigsdagen og Ministeren være Dæksmænd for Generaldirektøren. Lad os tænke os, at dette Lovforslag blev vedtaget uændret, og at der blev bestemt, at der i en eller anden Afdeling skulde være to Kontorchefer, om et Aar kommer saa maaske Generaldirektøren til en Minister, der lige er traadt til som Trafikminister — disse skifter jo ret jævnligt —, og siger til ham, at Arbejdet er steget, og at det er nødvendigt at faa en ny Kontorchef. Det lykkes ham uhyre let at overbevise Ministeren, som ganske mangler Materiale til at bedømme, om det er rigtigt eller ikke. Det næste Skridt er, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) nævnede i Gaar, at Ministeren gaar til Finansudvalget, der lige saa umuligt kan sætte sig ind i dette Forhold. Det vil med andre Ord sige, at Generaldirektøren bestemmer — det maatte der hellere staa —, hvor stort Personale han vil have paa de forskellige Kontorer. Hvis det skal betyde en Besparelse, maatte det være, fordi man mener at kunne finde en Generaldirektør, der er i højeste Grad økonomisk. Det er i hvert Fald ikke Løven, der skaber denne Besparelse.

Men dernæst har det været Hensigten, da Kommissionen blev nedsat, efter hvad Ministeren sagde, at man vilde se at komme bort fra de mange Omsvøb, der har hersket ved Statsbanerne, se at komme bort fra, at en Skrivelse, en Ordre eller andet skulde passere et Utal af Kontorer, inden den naaede op til Ledelsen og kom tilbage igen fra denne. I den Henseende har jeg ogsaa undersøgt Forholdet, og jeg synes, vi heller ikke paa

dette Punkt er kommet synderligt videre. Efter Lovforslaget skal saadanne Ting passere følgende Led: Øverst ved Statsbanerne staar Ministeren, under Ministeren Generaldirektøren, under Generaldirektøren Generalsekretæren, under Generalsekretæren 4 Afdelingschefer, under de 4 Afdelingschefer 2 Distriktschefer og under de 2 Distriktschefer 9 Sektioner. Naar en Sag af principiel Betydning kommer fra en af Sektionerne — og Generaldirektøren bestemmer, om en Sag er af principiel Betydning eller ej —, gaar den fra Sektionerne til Distriktschefen, fra Distriktschefen til Afdelingschefen, derfra til Generalsekretæren, fra ham til Generaldirektøren og saa til Ministeren. Det er for at undgaa Omsvøb, man laver hele denne Etagestigning. Der var en Bestemmelse i Udvalgets Betænkning, der sagde, at en hel Del af disse Ting skulde standse ved Distriktscheferne, der fik en vis Grad af Selvstyre. Det er strøget i Lovforslaget, og i Stedet for er det Generaldirektøren, der ved Forhandling med Ministeren bestemmer Omfanget deraf.

Endnu vil jeg nævne Spørgsmaalet om de faste Lønninger. Der foreslaas i Lovforslaget, at Generaldirektøren skal lønnes med 18,000 Kr. Jeg kan godt erkende, at i private ledende Stillinger er ved store Virksomheder 18,000 Kr. at regne for en lille Løn, og jeg kunde godt tænke mig, at den Situation kunde komme for Statsbanerne, at de for at faa en dygtig Generaldirektør blev nødt til at give endog mere end 18,000 Kr. Det er ogsaa forudsat i Lovforslaget. Ministeren faar 30,000 Kr. til Raadighed og kan eventuelt, om han vil, lønne en Generaldirektør med 48,000 Kr. Jeg synes, det er lidet tiltalende at have denne Bestemmelse om de 30,000 Kr. staaende i Lovforslaget, men naar den staar der, er det ikke umiddelbart nødvendigt nu at fastsætte Generaldirektørens Løn til 18,000 Kr. Mig bekendt har Statsbanerne aldrig været i den Situation, at de har ønsket en Mand til at staa i Spidsen for Ledelsen, men ikke har kunnet faa ham, fordi Lønnen var for lille. Jeg ved det ganske vist ikke, det kan være, at et saadant Tilfælde er indtruffet, men hvis det fremtidig skulde indtræffe, havde man jo de 30,000 Kr. at ty til.

Det, der for mig imidlertid vilde staa som det mest attraaværdige, var dog, at det blev en Avancementsstilling for de Mænd, der havde gennemgaaet Statsbanernes Skole fra neden af. Den ærede